

กักระเบิดซึ่งถูกฝังไว้โดยคนที่เข้าไปเป็นรัฐมนตรี

..... ระบุที่ สำคัญ

ถ้าอ่านจาก**"ความอยาก"**ซึ่งเข้าไปแฝงเป็น**สังฆกรรมอยู่ในรากฐานคน** ไม่ว่าจะอยากเข้าไปมีอำนาจหรือต้องการหาประโยชน์อย่างอื่น แม้ก็คอยากให้บ้านเมืองดีขึ้นย่อมเกิดจากกิเลส ทำให้ทุกสิ่งขาดการเป็นไปอย่างมีเหตุมีผลบนพื้นฐานธรรมชาติ ในที่สุดย่อมจบลงด้วยผลเสียหายมากกว่าส่วนดีซึ่งควรจะได้รับ

ถ้าสามารถมองเห็นความจริงดังกล่าวได้ถึงแก่นชัดเจนนพสมควร น่าจะบอกถึงอนาคตต่อไปอีกว่า สังคมไทยกำลังมุ่งไปสู่อะไรอีก และผู้ซึ่งมองเห็นแนวทางในการแก้ไขได้ชัดเจน ย่อมเน้นความสนใจไปที่ทิศทางไหนที่ควรถือว่าสำคัญกว่า

ความอยากทำให้คนเอาแต่มุ่งไปข้างหน้า หรือไม่ก็หันสู่ด้านบนด้านเดียวโดยที่ขาดการมองหวนกระแสรซึ่งช่วยให้มีการหวนกลับมาทบทวนตัวเองอย่างต่อเนื่องกันเป็นธรรมชาติ จึงทำให้ภาวะเศรษฐกิจของสังคมจำต้องทรุดหนัก และมีแนวโน้มหนักยิ่งขึ้นจนไม่อาจรับรองได้ว่าจะรวมตัวกันได้อีก ทำให้เชื่อในหลักกรรมจักรที่ไว้ชัดเจนว่า **"เมื่อหลงอนาคตก็ย่อมต้องตายเพราะอนาคต"**

แม้การคิดดั่งที่จะยึดก้าวต่อไปโดยไม่ฟังเสียงสวรรค์จากคนทั่วไป ชุตแล้วชุตเล่า หากอ่านจากความรู้สึกของผู้ซึ่งสนใจรับรากฐานตัวเองให้เป็นกลางมากขึ้น ย่อมรู้สึกเองว่า เท้าที่เป็นมาแล้วได้สะท้อนให้รู้สึกจากธรรมชาติว่า มีองค์ความเหนียวแน่นรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เกิดคำถามว่า จะไปสิ้นสุดลง ณ จุดใด

หากเริ่มมองเห็นภาพปัญหาจากจุดใดจุดหนึ่ง แม้เป็นเรื่องเล็กน้อย แต่จากกระแสความจริง ย่อมสานไปถึงเรื่องใหญ่ได้ทั่วถึงทั้งหมด

ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจหยิบยกมาพิจารณาวิเคราะห์หาเหตุและผลเพื่อใช้เป็นตัวอย่างสำหรับการเรียนรู้ก็คือ **"หลังจากโปรคเกล้าฯ ๗. แฉกัั้งคณะรัฐมนตรีได้ไม่นาน แต่ละกระทรวงก็จะมีการพิจารณาแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบคุณแลกรมงานต่าง ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้รั้งการบริหารงาน"**

ผมสนใจเรียนจากประสบการณ์มากกว่าเรียนจากตำรามาแต่ไหนแต่ไร โดยที่รู้ชัดว่าการเรียนจาก**ของจริง**ย่อมช่วยให้คนมีโอกาสรู้ความจริงอย่างเป็นธรรมชาติจึงสามารถซึมซับได้อย่างลึกซึ้ง แม้การแบ่งงานกันรับผิดชอบคนก็มีโอกาสสัมผัสมาแล้วในอดีต ขณะที่มีโอกาสรับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ แม้จะอยู่ในกระทรวงหนึ่งแต่ถ้ามองเห็นสังฆกรรมได้ชัดเจจนถึงระดับหนึ่งย่อมรู้ว่า**"ที่ไหนมีคนทีนั้นย่อมมีเช่นกัน"**

ทำให้รู้ความจริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า จากรากฐานปัญหาซึ่งอยู่ในส่วนลึกของคนไทยส่วนใหญ่ ยิ่งขึ้นไปสู่อำนาจในระดับรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงและมีรัฐมนตรีช่วยว่าการทำงานร่วมด้วย ในทางปฏิบัติของคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ จะมี**แนวโน้มคล้าย"แบ่งขมมกันกิน"**ของเล็ก ๆ มากกว่า

หากจะถามว่าเพราะเหตุผลอะไร คงต้องใช้หลักธรรมชาติของคนเป็นฐานการพิจารณา เนื่องจากพฤติกรรมซึ่งสะท้อนออกมาให้อ่านได้ก็คือ **"มีการทะเลาะหรือเกียจจนกันก่อนข้างรุนแรงก่อนที่จะตกลงกันได้"** แสดงออกมาให้อ่านได้ถึง**"ความอยาก"**ซึ่งแฝงอยู่ในส่วนลึกของแต่ละคน ทำให้ขาด**"ความเป็นธรรมชาติ"**ซึ่งควรจะมีอยู่ในหัวใจ อันถือเป็นคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ จึงไม่น่าจะแปลกใจอะไรเมื่อมีการเขียนคำว่า**"ความเป็นมนุษย์"**ไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมาสด ๆ รื้อน ๆ หลายคนหัวเราะและให้ตัดออก โดยที่ไม่รู้ว่าหมายถึงอะไร แม้คนจะไม่ยึดติดอยู่กับแผ่นกระดาษและตัวอักษรแต่ก็เป็นโอกาสหนึ่งซึ่งสะท้อนให้รู้ความจริงที่คนได้

จริงอยู่ โดยหลักการแล้ว เมื่อมีรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงและมีรัฐมนตรีช่วยยังมีมากกว่าหนึ่งคน น่าจะมีการแบ่งหน้าที่งานกันทำ แต่ถ้าคิดจะให้ได้ผลอย่างจริงจัง **และยังช่วยประหยัดเงินงบประมาณแผ่นดิน** รวมทั้งเวลาและความคิดของแต่ละคน ย่อมไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะแบ่งแยกกันกันอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคิดว่าทุกคนเป็นมนุษย์

จึงควรมีรากฐานจิตใจที่สานถึงกันเป็นหนึ่งเดียว ช่วยให้มีความจริงใจต่อกันรวมทั้งสานถึงความจริงใจซึ่งมุ่งที่ประชาชนคนส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในระดับพื้นดินโดยสำนึกว่าคือส่วนสำคัญที่สุด

ดังนั้น ถ้าจะทำงานได้รับผลอย่างแท้จริง แม้จะแบ่งกลุ่มกรรมงานกันดูแลรับผิดชอบ แต่ก็น่าจะมีสิ่งซึ่งลึกลงไปอีกระดับหนึ่งเป็นพื้นฐานคือ **"ทุกคนร่วมกันรับผิดชอบงานทั้งกระทรวงโดยไม่ลืมนึกถึงประชาชนซึ่งเป็นฐานจริงของแต่ละคนอยู่ภายใต้จิตสำนึก"** ทำให้รู้ว่างานใดควรอยู่ในระดับนโยบายไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับกรมไหน ควรมีการร่วมปรึกษาหารือกันโดยแต่ละคนมีใจและความคิดที่เปิดกว้าง และในมุมกลับ หากรู้หลักธรรมทำให้มุ่งความสำคัญที่**"การนำปฏิบัติอย่างปราศจากการแยกตัวเองออกจากคนระดับรองลงไปจนถึงระดับพื้นดิน"** ทุกคนควรมีหน้าที่สัมพันธ์กับคนทุกกรม จนกระทั่งถึงรายละเอียดซึ่งอยู่ด้านล่างอย่างปราศจากการเก็งงอนหรือฉกฉวยโอกาส แม้หลายคนลงสัมผัสงานหน่วยเดียวกันย่อมแสดงออกอย่างสอดคล้องกันด้วยเหตุและผล

แต่จากรากฐานที่เป็นจริงทำให้ต้องแย่งกัน เด็ดขาด ถ้ามีการสานเข้ามาหากันมักเกิดปัญหาโดยที่อ้างว่า**"ก้าวทำงานกัน"** แม้รัฐมนตรีว่าการซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบสูงสุด แทนที่จะดูแลทุกเรื่องยังต้องแบ่งงานส่วนหนึ่งมาทำด้วย และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในสายงานซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการดูแล รัฐมนตรีว่าการมักแสดงความลำบากใจที่จะเข้าไปก้าวทำงาน รวมทั้งแสดงการปิดความรับผิดชอบโดยอ้างว่าตนได้มอบหมายให้เขาไปแล้ว

หากใครคิดว่าน่าจะให้ออกาสทุกคนร่วมกันรับผิดชอบงานทั้งหมด คงมีปัญหาเกิดขึ้นแก่คนระดับล่างดังเช่นที่มักพบเสมอ ๆ ว่า คนข้างบนซึ่งลงไปสัมผัส **"คนหนึ่งเห็นไปอย่างหนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่งก็เห็นไปอีกอย่างหนึ่ง"** หรืออย่างน้อยก็ชิงกันโทษผิดตัวเองอย่างเห็นได้ชัด

หากผู้ซึ่งทำงานอยู่ในระดับล่างมีความเป็นตัวของตัวเองทำให้รู้เหตุและผล อาจเห็นเป็นเรื่องดีก็ได้ เพราะช่วยให้มีโอกาสรู้ความจริงของผู้มีอำนาจเหนือตน โดยที่คนซึ่งขึ้นไปอยู่ด้านบนและมีลักษณะดังกล่าวแทบทั้งหมดที่มาพูด เข้าหูจะเป็นเรื่องความไม่ดีของคนอื่นมากกว่าพูดถึงความดี

และคงไม่หยุดแค่นั้น ในเมื่อมีการแย่งกันคุมกรรมงานอย่างเด็ดขาด ยังมีแนวโน้มที่ใช้โอกาสเหมาะสับเปลี่ยนตัวบุคคลผู้บริหารในระดับรอง ๆ ลงมา โดยเน้นที่ตำแหน่งซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสนองประโยชน์ตัวเองและพรรคพวกก่อน ทำให้**"ใช้วิธีการโยกย้ายคนโดยอ้างเหตุผลว่ามีปัญหาในการปรับปรุงงาน และใช้โอกาสเอาคนที่ตนถูกใจเข้าไปแทนที่"** ซึ่งพูดกันให้ถึงแก่นก็คือ ใช้คนที่สนองความอยากของตนเอง โดยคิดไม่ถึงว่าถ้าละความอยากยอมช่วยให้เห็นหลักธรรมได้ว่า**"ควรเอาชนะใจคนไม่ค้ำด้วยความคิด"** ซึ่งต้องการผู้บริหารที่ใช้คุณธรรมแทนอำนาจ

การสับตัวบุคคลเพราะผู้บริหารขาดสติเนื่องจากมีความอยากสูง ทำให้หลักการที่เคยพูดกันว่า **"จงจัดคนให้เหมาะสมกับงาน"** เกิดภาวะสับสนจนแทบจะหมดทั้งระบบ โดยมีกระแสลูกกลมลงมาจากระดับบนจนถึงล่าง และเมื่อมีภาวะขัดแย้งกันด้วยเหตุและผลระหว่างคนกับงานภายในระบบซึ่งเป็นองค์รวม อีกทั้งยังมีการแย่งชิงกันขึ้นสู่ระดับบนทำให้มีการเปลี่ยนหน้ากันเข้ามา ซึ่งแต่ละคนก็มักมีความคิดที่เป็นเอกเทศ ย่อมทำให้การทำงานซึ่งควรมีเป้าหมายมุ่งสู่จุดเดียวกันอย่างชัดเจน จำต้องตกอยู่ในสภาพสูญเสียมากขึ้น

ซึ่งในสภาพปัจจุบันจะพบความจริงว่า แต่ละจุดจะมีแนวโน้มอยู่อย่าง**"พวกใครพวกมัน"** เป็นส่วนใหญ่ แทนที่จะมีสมาธิในการทำงานอย่างแน่วแน่ และตามจุดต่าง ๆ วันคืนดีไม่ว่ามีมีแรงกระทบจากภายนอกหรือไม่มักเกิดระเบิดขึ้นเป็นช่วง ๆ **"หากมองปัญหาเศรษฐกิจที่ไล่ในจะพบความจริงว่า สูญเสียหนักมากกว่าเศรษฐกิจจากภายนอก"** แต่บุคคลผู้ซึ่งเรียงหน้ากันเข้าไปเป็นผู้บริหารระดับสูง ซึ่งถูกระบบกรองเอาคนลักษณะเห็นแก่ตัวมาก ๆ เข้าไป จะมีนิสัยไม่อาจหวนกลับมามองตัวเอง หากมุ่งมองข้ามหน้าข้ามทะเลไปหวังพึ่งชาติอื่น

ดังจะพบความจริงซึ่งเห็นได้ชัดเจนในยามนี้ที่กล่าวว่า **"เกรงจะทำให้ต่างชาติเสียหายพจน์"**อย่างไม่สนใจให้ความสำคัญว่า**"เกรงคนไทยด้วยกันเองจะเสียหายพจน์"** ซึ่งไม่เพียงเท่านั้น เพราะคนระดับล่าง ๆ ที่เกิดความ

เสื่อมศรัทธาต่อคนระดับบนจนลุกลามไปแทบจะทั่วทุกหัวระแหง ซึ่งถือว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของทุกคนซึ่งยังมีเลือดของความเป็นไทยและเป็นคนไทยหลงเหลืออยู่อีก ไม่ว่าจะมากหรือน้อย.

ส่วนความหวังที่เคยมีต่อภาพ"คนขี่ม้าขาว" ซึ่งจริง ๆ แล้วในสภาพที่เป็นจริงของสังคมปัจจุบัน น่าจะถือเป็นเรื่องซึ่งห่างไกลออกไปเรื่อย ๆ คงเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น จนกว่าจะมีการร่วมมือร่วมใจกันมุ่งแก้ไขปัญหานานาอย่างจริงจังโดยปราศจากการถือเอาถือเรา เน้นที่การมุ่งทำงานลงสู่พื้นดินอย่างแท้จริง เพื่อหวังให้เกิดกระแสที่หวนกลับขึ้นมามีผลแก้ไขปัญหานานาอย่างเป็นธรรมชาติ แทนการอยู่อย่างตัวใครตัวมันต่อไปอีกจนถึงวันตายของตัวเองในที่สุดไม่ว่าจะจบชีวิตลงในลักษณะไหน.

28 ตุลาคม 2540